

Изложба Томе Владимировића

Доносимо приказ г. Р. Дранца нашег познатог књижевника о радовима г. Владимировића, коме Уредништво радо даје места.

Савремено сликарство Јужне Србије развија се све живљим темпом. Поред, већ на известан начин, формираних сликара: Николе Мартиновског и Лазара Личеноског, који успешно обрађују мотиве Југа, Тома Владимировић се може убројати у новог, даровитог и агилног младог сликара који такође успешно, палетом и мотивима, допуњује циклус нашег расног сликарства. То није мала ствар, тим пре ако се узме у обзир чињеница да је овај млади сликар такоређи ту скоро напустио Академију. Већ својом другом изложбом он показује известан и видљив сликарски прогрес. А на извесним сликама рељефно истиче оне стране које су битне за његов таленат: сензибилност и тонско модулирање, нарочито у сликању пејзажа.

На последњој изложби Владимировић је изложио 76 радова, међу којима има портрета, пејзажа, већи број цртежа, темпера и акварела. Тај приличан број слика говори о његовој предузимљивости да сликарство савлада до у танчине. Да ли је у томе успео,

то је друго питање. Сudeћи по извесним пејзажима, нешто колористички још непрочишћеним, али топлим и сензибилним, рекло би се да је Владимировић на најбољем путу да оствари свој таленат. Уосталом, његов дар се, бар овог пута, најпуније манифестује у извесним акварелима, тонски и сликарски решеним убедљиво. Међутим, у протретима, једној повећој композицији и цртежима осећа се још увек извесна цртачка и колористичка догматизованост. Другим речима, Владимировић још није успео потпуно да се ослободи школских принципа, који највише ометају његово пуно и зрело уметничко остварење. А то, свакако, није ствар талента него младости. Убеђени смо да се тај утицај на будућим његовим радовима неће више ни примећивати. Школску догматiku неспорно победиће његов природан и леп таленат. Ако то не буде случај, с правом можемо унапред зажалити немогућност једног даровитог сликарског остварења.

Оно што је највећма за похвалу код овог младог сликара, то је реалистичко третирање објеката. Додуше, и у том погледу, наравно, школски утицај је очигледан, али тај реализам добиће своју праву примену тек када буде у Владимировићу формирано гледање на свет, на сликарство као такво, које од школе узима само потребне елементе да се оствари у најпунијој слободи.

Надајмо се да ће нас даровити сликар Тома Владимировић идућом својом изложбом потпуно задовољити.

Р. Драинац